

Amikor először olvastam a Debreceni Egyetem Megváltozott Munkaképességűek Szolgáltató Központjától kapott e-mailt a tartós betegséggel, vagy bármilyen más kisebb-nagyobb egészségügyi problémával élők rehabilitációs ellátásáról, már nem volt ismeretlen számomra a téma. Tudtam, hogy az ellátás – ami havi plusz anyagi juttatást jelent – mellett korlátlanul lehet keresőtevékenységet folytatni, ám én mégsem akartam, hogy megbélyegzett legyek, hiszen én teljes értékű embernek érzem magam. Lelki okokból nem indítottam el a folyamatot, pedig édesanyám éveken keresztül nyaggatott ezzel, sőt, az előző munkahelyemen – ahol ismerték a történetemet – is próbáltak rávenni, hogy csináltassam meg, mert nekik ez jól jönne, mentesülnek valamilyen befizetési kötelezettség alól. Én azonban teljesen elzárkóztam ettől. Pedig, több láb, majd később egy nagy gerincműtéten átestem, és van más kisebb-nagyobb gondom, de ettől én még teljes életet élek, és maximálisan el tudom végezni a munkámat, akkor miért kellene engem megkülönböztetni?

Az a gondolat azonban mindig ott motoszkált a fejemben, milyen jól jönne az havi plusz nem kevés forint a fizetésem mellé. És persze az is foglalkoztatott, hogy ha már ennyi mindenre keresztülmentem, akkor megérdemlem ezt a pénzt, és nem kellene bent hagynom, ami jár. Elkezdtem utánajárni, ha mégis elindítom a folyamatot, később nem lesz-e nekem problémám abból, hogy havi pluszjuttatásban részesülök, ettől félttem ugyanis a legjobban. Arra gondoltam, nem kapok, vagy alig kapok majd nyugdíjat. Ezért ennek alaposan utánajártam, szakembereket kérdeztem meg, és kiderült, nincs mitől félnem, mert a nyugdíj a ledolgozott évek utána jár. Hasonló helyzetben lévő sorstársaim felvetették, hogy a munkahelyemen nem ér-e hátrány emiatt, de azt már korábban tudtam, hogy nem, sőt a cégek kimondottan jól járnak ilyenkor.

Végül nagyon nehezen, de rávettem magam, elindítottam a folyamatot. A dokumentumok kitöltésében minden segítséget megkaptam Bodnár Istvánnétól, a DE KC Megváltozott Munkaképességűek Szolgáltató Központja rehabilitációs foglalkoztatási referensétől, így gyorsan ment minden. A papírok beadása után nem sokkal behívtak egy vizsgálatra a Darabos utcán lévő Rehabilitációs Ellátási és Szakértői Osztályra, ahol egy doktornő megvizsgált, pár kérdést feltett (kb. 10 percet töltöttem bent), majd innentől csak a határozatra kellett várnom. Hamar meg is érkezett: 206 ezer forintot kapok pluszban a fizetésem mellé! El lehet képzelni, ez mekkora segítséget jelent. A nagyobb pénzügyi szabadságnak köszönhetően kiegyensúlyozottabbá váltam, gyakrabban utazhatok, és megtehetek olyan dolgokat, amiket korábban nem tudtam, mert be kellett osztanom a pénzt.

Már egyáltalán nem érdekel, hogy honnan és miért kapom ezt a pénzt. Az csak jön minden hónapban, és ez nekem hatalmas segítség. Már csak egy kérdést teszek fel magamban: miért vártam ezzel eddig?

2024. DE MMK-ás munkavállalójának levele.